

der tilvejebringes mulighed for etablering af særlige plejhjemsordninger i tilknytning til bestående opdragelseshjem. Plejhjemsordninger af denne art vil ikke blot kunne aflaste presset på børne- og ungdomshjem, men vil også kunne betyde en pædagogisk landvinding ved at forene de fordele, der er forbundet med anbringelse af børn i et familiemilieu, med den vejledning og støtte, som børne- og ungdomshjemets stab af pædagoger vil kunne yde plejehjemmene.

Det må fremhæves, at plejhjemsordninger af den foreslåede art for at opnå anerkendelse som tilskudsberettigede må opfylde rimelige krav med hensyn til forsvarlige pædagogiske og sundhedsmæssige forhold.

Tilskudsordningen kan efter foretagne beregninger tilrettelægges i tilknytning til institutionernes økonomi, uden at det er nødvendigt at foretage ændringer i de tilskudsordninger, der gælder for institutionerne, og således at der ikke bliver forskel på de plejenge, kommunerne skal udrede ved anbringelse i eller uden for institutionen.

Tilskud vil også kunne ydes til de anerkendte plejhjemsforeningers arbejde med plejhjemsanbringelser i henhold til særlig finanslovbevilling som led i tilskudsordningerne for disse foreninger.

9. Privat dagpleje.

På linie med forslaget om anerkendelse af plejhjemsordninger i tilslutning til børne- og ungdomshjem ligger et forslag om etablering af særlige dagplejeordninger, som især Mødrehjælpen i København og Københavns kommune har vist interesse for. Baggrunden for dette initiativ er blandt andet det store udekkeede behov for pladser i forebyggende institutioner (eller som de foreslås benævnt i nærværende lovforslag daginstitutioner), især i vuggestuer og børnehaver, men også ønsket om at erstatte uheldige private plejeforhold med bedre kontrollerede. Det må anses for ønskeligt at kunne udnytte den mulighed for forsvarlig pasning af børn i dagtimerne, som utvivlsomt eksisterer i mange private hjem med hjemmegående husmødre, først og fremmest sådanne som tidligere har modtaget uddannelse som barneplejersker eller børnehavelærerinder. For spæde børn kan privat pleje indebære visse fordele fremfor vuggestuerne, fordi spæde børn i særlig grad har behov for individuel pasning og pleje, som ikke altid fuldt ud kan ydes i større institutioner. For lidt større børn kan den private pleje være at foretrække, når der er tale om børn, som har vanskeligt ved at tilpasse sig livet i en større børneflokk.

Også for så vidt angår dagpleje må offentlig

anerkendelse forudsætte en rimelig opdragelsesmæssig og sundhedsmæssig standard, hvilket må nærmere uddybes i administrative retningslinier.

Det vil være af væsentlig betydning, om dagplejeordningen kan opbygges i tilslutning til bestående institutioner, således at den sagkundskab, disse institutioner råder over, kan komme de private dagplejeordninger til gode både ved valget af plejehjem og ved vejledning om, hvorledes børnene skal behandles. Det vil imidlertid ikke altid være muligt at knytte dagplejeordningerne til bestående institutioner, og forslaget går derfor ud på, at også andre former for dagplejeformidling skal kunne anerkendes under forudsætning af, at de er forsvarlige både med hensyn til de retningslinier, hvorefter de drives, og med hensyn til, hvilket personale der skal lede ordningerne.

En dagplejeordning for 25 vuggestuebørn kan efter Mødrehjælpen's erfaringer anslås at ville medføre udgifter til plejevederlag (ca. 55 kr. pr. uge) og til socialrådgiver, kontorhold m. m. på i alt ca. 100.000 kr. (ca. 4.000 kr. pr. barn).

Såfremt forældrene betaler samme beløb som for tiden betales i vuggestuer, ca. 25 kr. ugentlig, bliver indtægten heraf 30.000 kr. Såfremt der ydes samme tilskud som til vuggestuer, nemlig 70 pct., bliver de offentlige tilskud 70.000 kr. Dagplejeordningen kan altså efter denne beregning indgå i en bestående institution uden at forrykke dens økonomi.

En lignende beregning for en dagplejeordning for 35 børnehavebørn viser et tilsvarende resultat.

Det forudsættes derfor, at dagplejeordninger går ind under de almindelige tilskudsordninger for daginstitutioner.

10. Daginstitutioner.

a. Vuggestuer, børnehaver, fritidshjem, klubber og andre fritidsforanstaltninger går i den gældende lov under *fellesbetegnelsen* „institutioner for forebyggende børneforsorg“. Betegnelsen er ikke anset for særlig dækkende, da institutionerne i høj grad er af almen pædagogisk karakter. I lovforslaget har man derfor erstattet betegnelsen med „daginstitutioner“, der angiver, at de til forskel fra børne- og ungdomshjem kun har børnene en del af døgnet.

b. De foreslåede dagplejeordninger vil formentlig kun i ringe grad kunne begrænse behovet for nye pladser i daginstitutionerne, og der er således ikke tale om, at de kan overflødig gøre etableringen af nye institutioner. Kommunen har allerede efter den gældende lov et vist ansvar for, at *institutionsforsorgen udbygges*, men dette er udtrykkeligt fremhævet i lovforslaget, idet det i § 2 er pålagt børne- og ungdomsværnet at sikre tilstedeværelsen af for-